

Sygn. akt II KK 59/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

Protokolant Anna Janczak

w sprawie **J. P.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 16 marca 2016 r.

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 1 września 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

J. P. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 9 maja 2015r. w miejscowości B. kierował samochodem osobowym marki Volkswagen, pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w S. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych tj. popełnienia czynu z art. 244 k.k.

W dniu 4 czerwca 2015r. (k. 11 i 13) podejrzany wyraził zgodę na dobrowolne poddanie się karze 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby wynoszący 2 lata, a także na pokrycie opłat i kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy w G. uznał, że zachodzą warunki do rozpoznania sprawy w trybie art. 335§1 k.p.k. (k.87) i na posiedzeniu w dniu 1 września 2015r. wydał wyrok (k.92 – 93). Wyrokiem tym uznał J. P. za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu i na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata oraz obciążył kosztami postępowania w sprawie.

Wyrok ten uprawomocnił się nie będąc zaskarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia wywiódł, na korzyść skazanego, Prokurator Generalny i podniósł w niej zarzut:

- rażącego i mającego wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa procesowego – art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r. – polegającym na uwzględnieniu wniosku prokuratora niezgodnego z treścią porozumienia zawartego z J. P. i wymierzeniu mu za zarzucony czyn z art. 244 k.k. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, pomimo uprzedniego uzgodnienia z oskarżonym okresu próby na 2 lata.

Podnosząc powyższe, Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, tak jak wymaga tego art. 535§5 k.p.k.

Bezsprzecznie ma rację skarżący, że kontrola Sądu orzekającego na posiedzeniu, winna sprowadzać się do ustalenia, czy złożony przez prokuratora wniosek o skazanie bez rozprawy, spełnia wszelkie wymogi wynikające z art. 335§1 i 2 k.p.k., a więc między innymi do tego, czy jest on zgodny z treścią porozumienia zawartego z podejrzanym. Stwierdzenie wad wniosku powoduje konieczność przeprowadzenia posiedzenia mającego na celu ich usunięcie, bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych – zgodnie z treścią art. 343§7 k.p.k.

W niniejszej sprawie Sąd zaniechał dokonania tych czynności kontrolnych.

Spowodowało to orzeczenie w stosunku do skazanego kary innej niż będąca przedmiotem uprzedniego porozumienia stron – w zakresie innego określenia okresu próby. Postępując w ten sposób Sąd dopuścił się rażącej obrazy art. 343§7 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k.

Tym samym zarzut podniesiony w kasacji ocenić należy jako oczywiście zasadny.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie zobowiązany rozpoznać wniosek prokuratora czyniąc to w zgodzie z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

kc